

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Ex Quintiliano quęda[m] scitu digna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

rum in mediocribus argumētis non displicebit atticismus, ita si sermo ueluti e fonticulolympidis aquis leniter fluat, non ueluti sentina sordes trahat. Magis noicenda q̄ nota scribas, si breuis esse cupis ita rerū pones exitus, comico illo artificio, ut ex ijs quę præcellerunt cōiiciātur. Eius ad quē scribimus epistolę argumentū recensere sup sedebimus, sed id nostris ex argumētis diuinandū relinquemus. Qd̄ genus sunt illa, quę narras. Antonius episcopus quē Lupo cōmissisti quod de filię partu scribas, uoluptatē mihi magnā nuncias, aliter angelus Politianus suo quodā insituto interim factitauit. Alibi cōcludit Erasmus sic, Ex omni authorū genere qui purissimā romani sermonis uim et suppellectilē cōparemus, quę si suppetet artē in epistola nō admodū esflagitabimus, si deerit, risum etiā mouebit artis affectatio. hęc Erasmus. Sunt etiā pulcherrima in epistolis adagia, modo sint rara, quę ab Erasmo planissime elucidantur, & a Vergilio Polidoro non illepide, nec non in epistolis prouerbialibus Faustii poetę in primis diuini, miro artificio colliguntur ac digerunt. Themata uel materias (ut uocāt) docet dare uenustissime Erasmus, nā sumere debemus ex poetis, historicis, ceterisq; non de nugis & calceis resarciendis, ut uulgo faciūt triuiales, sed omnium pessime, quorum discipuli nūq; discūt epistolas cōponere, & plus tamē placēt inepto popello istorum nugę, q̄ quorundā doctorū seria. Verum & sua riserūt secula Meonidē. Abruptū & pene satyricū initium in ioco & in familiaribus mire delectat. ut Siccine ueterē amiculum negligis. Eho quid agis obsecro &c. Si qd̄ nō satis receptū dicturi sumus, premuniendū erit tali particula, emi tribus nūmis quos scutones nostri uocant. emi uestē quā diploida nunc dicunt &c. Itē honor sit auribus, ut ita loqr̄ &c. author est Fabius li. viij. De exordijs, narrationibus, generibus causarū, deliberatiuo, demonstratiuo et iudicali, de exemplis, ceterisq; nō dictis, ab Erasmo uel Sulpio doceri poteris, sed a nullo melius q̄ Cicerone & Quintili. totius eloq̄ntię luminibus, ideo de his nihil docebo, pauxillula ex Quintiliano dūtaxat additurus.

Ex Quintiliano quedā scitu digna.

Quintili. lib. viij. sic inquit. M. Antonius ait. A se disertos uisos esse multos, eloquentē autē neminē, disertos satis eē putat dicere q̄ oporteat. Ornate autē dicere, pprie est eloquentissimi. Eloqui est omnia q̄ mente cōceperis, pmere, atq; ad audiētes trāsferre.

Quatenus ornate loquendū Idem lib. eodē.

Non ideo tamē sola est agenda cura uerborū, occurrā em̄ necesse est uelut in uestibulo protinus apprehēsuris hanc professionē meā, resis